

Behandling. Man antog nemlig, at Sagen kunde ordnes ad administrativt Bei af Indenrigsministeren; men, saavidt os bekendt, er det af denne Commission blevet fremhævet, at man ikke troede, at en saa udstrakt Bevilling som den her omtalte kunde gives ad administrativt Bei, og det er derfor, at vi, ganske henholdende os til den Beslutning, der toges af Thinget i forrige Session, og hvori Indenrigsministeren dengang „i det Væsentlige“ erklærede sig „enig“, have udarbejdet et Lovforslag, som netop gaaer ud derpaa, maaskee med nogle smaa Indskrænkninger, som man senere har fundet det passende at optage, og som vi saaledes herved tillade os at forelægge det ærede Thing. Vi antage, at denne Sag, efterat den to Gange har været underkastet flere Behandlinger heri Thinget, vil møde meget saa Banskelligheder, og at den altsaa ikke i synderlig Grad vil forøge Mængden af det Arbejde, som vi, med Glæde men heller ikke uden Vængstelse, see skal udføres i den korte Tid, hvori vi antage, at Rigsdagen denne Gang vil blive samlet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa samtlige Medforslagsstilleres Vegne tillade mig at anbefale det saaledes indbragte Lovforslag, som jeg har overleveret Thingets høitærede Formand.

Formanden: Lovforslaget vil foreløbig blive henlagt paa Thingets Bord.

Det næste Nummer paa Dagsordenen er: Formanden gjør Forslag angaaende Behandlingsmaaden af Forretningsudvalgets Forslag til en Forandring i Forretningsordenens § 16. Mit Forslag gaaer ud paa, at Sagen skal undergives 2 regulativmæssige Behandlinger, saaledes som de efter Forretningsordenen ere gjældende for 1ste og 2den Behandling. Jeg skal blot antyde dette i Aften, og Afgjørelsen deraf vil da finde Sted i et følgende Møde, hvor der da, saafremt Noget ønskes det, kan finde Discussion derom Sted.

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var Vedtagelse af Behandlingsmaaden for

a) Udcast til Lov om nogle forandrede Bestemmelser for Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet, og

b) Udcast til Lov om Lønning for de ved Skolelærerseminarierne ansatte Forstandere og Lærere samt om Understøttelse til Seminarierne.

Uden Forhandling og Afstemning henvises begge Lovudcast umiddelbart til 1ste Behandling i Thinget.

Ifølge Dagsorden gik man derpaa over til 1ste Behandling af Forslag til Lov, hvorved Communalbestyrelserne bemyndiges til ved overordentlig Understøttelse at lindre Dyrttidens Tryk paa de Uformuende (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 87).

Sæle: Naar et Lovforslag er til første Behandling, pleie Forslagsstillerne at udtale sig om det Princip, som gaaer igjennem Lovven; i dette Tilfælde, hvor vi indbringe et Lovforslag, som 2 Gange har været her til Behandling og er vedtaget af Rigsdagen, ansee vi det imidlertid for usornødent at udtale os om Principet. Jeg vil kun bemærke, at denne Lov har gjort meget Gavn i forskjellige Egne omkring i Landet. Jeg veed vel, at det er blevet indvendt, at den paa sine Steder har været overflødig og ikke er bleven brugt; men det er ligesaa vist, at paa de fleste Steder — tør jeg vel sige — har den stiftet Gavn for en stor Deel af Arbejdsclassen, som ellers vilde komme fattigvæsenet til Byrde, og det er Grunden til, at vi igjen have indbragt nærværende Forslag. Vi have kun tilladt os een Forandring. De tvende tidligere Love gjaldt kun for et Aar, men denne Gang have vi tilladt os at foreslaae, at Loven skal gjælde indtil Udgangen af 1857, idet vi neppe kunne antage, at de exceptionelle Forhold med Hensyn til Priserne paa Livets Fornødenheder, som for Diebliffet finde Sted, ville være forbi før den Tid. Dersom det